Machine Translated by Google

Nacionālsociālisma pamati

Džeka Eltisa oriģinālraksti
Bijušais Baltā Austrālija/Nacionālsociālistu tīkls Jaundienvidvelsas štats
Vadītājs

Kalpojot nacionālsociālisma un mūsu tautas attīstībai

Machine Translated by Google

Satura rādītājs

Nacionālsociālisma skaidrojums vienā lappusē vai mazāk..... 1

Nacionālisma skaidrojums nacionālsociālisma ietvaros..... 2

“Sociālisma” skaidrojums nacionālsociālisma ietvaros – kā tas atšķiras no marksistiskā sociālisma..... 3

Dabas likums..... 4

Klases vienotība pret klases dalīšanu 5

Kāpēc nacionālsociālisms noraida kapitālismu..... 6

Augļošana..... 7

Finanšu spekulācijas..... 8

Arodbiedrību jautājums..... 9

Vadība kā kalpošana rasei 10

Valsts kalpo rasei..... 11

Ekonomiskā autarhija: Nācijas pašpietiekamība 12

Ģimene ir nācijas pamatakmens 13

Mūžīgā debesbraukšana: Nākošais cilvēks..... 14

Ceļš uz priekšu: nacionālsociālisms Austrālijā un visā pasaulē 15

Machine Translated by Google

Nacionālsociālisma skaidrojums vienā lappusē vai mazāk

Nacionālsociālisms ir fundamentālas patiesības politiska izpausme: asinis ir liktenis. Patiesa nācija nav ideja, tirgus vai nejaušu indivīdu kopums. Tā ir dzīva rasu kopiena, tauta, ko saista kopīga izcelsme, vēsture, kultūra un kopīga nākotne. Šīs asinis ir mūsu identitātes, radošuma un spēka avots.

Vārds "nacionālais" nacionālsociālismā nozīmē, ka mēs atbalstām rasu suverenitāti. Mūsu dzimtenes pieder tikai mūsu tautai. Mēs noraidām pilsonisko nacionālismu un multikulturālismu, kas masveida imigrācijas ceļā izjauc nācijas asins saites un nepatiesi apgalvo, ka nepiederošie jebkad var kļūt par mūsu sugas daļu. Lojalitāte tautai sākas ar lojalitāti mūsu pašu asinīm.

"Sociālisms" nozīmē, ka katrs lēmums kultūrā, ekonomikā, tiesībās un ikdienas dzīvē... jākalpo visas rases kolektīvajām interesēm un attīstībai. Tas radikāli atšķiras no marksistiskā sociālisma, kas kūda uz šķiru cīņu un tiecas pēc viltus vienlīdzības. Tas arī noraida kapitālismu, kas peļņas un naudas pielūgšanu liek augstāk par tautas labklājību.

Nacionālsociālisms tā vietā pieprasa pilnīgu klases vienotību rasu kopienā. Strādnieki un darba devēji, bagāti un nabagi, ir saistīti ar asinīm un nekad nav ienaidnieki. Ekonomika, valsts un visas institūcijas pastāv, lai kalpotu tautai. Privātais īpašums un brīvā uzņēmējdarbība tiek respektēta tik ilgi, kamēr tie nāk par labu tautai.

Valsts nodrošina mūsu robežu drošību, stiprina ģimenes, tiecas pēc ekonomiskās pašpietiekamības (autarkijas) un likvidē jebkuru spēku, kas cenšas šķelt vai vājināt mūsu tautu. Vadība rodas no mūsu rases labākajiem pārstāvjiem, tiem, kam ir spēcīgākais raksturs, griba un uzticība, un viņi nes pilnu atbildību par nācijas panākumiem vai neveiksmēm.

Visa sistēma sakņojas dabiskajos likumos: spēks uzvar, hierarhija ir dabiska, un spējīga pacelšanās var virzīt visu uz priekšu.

Nacionālsociālisms pieprasa arī mūsu tautas mūžīgo augšupeju , katrai paaudzei jābūt stiprākai, gudrākai un spējīgākai par iepriekšējo. Ģimene ir svētais pamats, kur dzimst un tiek lolota šī nākotne.

Nacionālsociālisms rasi liek augstāk par visu, pieprasot disciplīnu, vienotību un kalpošanu tautai, lai mūsu tauta varētu pastāvēt, uzplaukt un sasniegt arvien augstākas eksistences formas.

Machine Translated by Google

Nacionālisma skaidrojums nacionālsociālisma ietvaros

Nacionālisms nacionālsociālismā nozīmē, ka nācija ir rasu kopiena.
Mēs esam tauta, ko vieno kopīgas asinis, izcelsme, vēsture un nākotnes liktenis.

Tas atbilst vārda "nācija" etimoloģijai, kas cēlusies no latīņu valodas vārda "natio", kas nozīmē rase, cilts vai tauta.

Patiesa nācija nav tikai ideja, kurai var pievienoties ikviens. Tā ir dabiska rases izpausme, kas paaudzēm ilgi ir dzīvojusi, strādājusi un aizstāvējusi vienu un to pašu zemi.

NS apstiprina, ka mūsu tauta ir rasu kolektīvs un ka mums ir jābūt rasu suverenitātei pār mūsu zemēm, ko pārvalda un vada mūsu pašu tautas labākie.

Šīs asinis ir mūsu identitātes, kultūras, spēka un tiesību uz pastāvēšanu pamats. Viss, kas mēs esam, izriet no mūsu asinīm. Lojalitāte tautai sākas ar lojalitāti mūsu asinīm.

Mēs noraidām liberālo "pilsonisko nacionālismu", kas ar masveida imigrācijas un multikulturālisma palīdzību pārtrauc asins saites un mēģina mūs pārliecināt, ka ārzemnieks jebkad var būt tāds pats kā mēs.

Nācija bez savām asinīm ir māja uz smiltīm, laika gaitā tā degradējas un drūp. NS pieprasa, lai mēs pāri visam sargātu un veicinātu savas asinis. Kad asinis ir sakņotas un vienotas, tauta pastāv un plaukst.

Kā teica Ādolfs Hitlers: "Visvērtīgākais, kas tev pieder, ir tava tauta."

Mūsu rase ir dzīvais pamats visam, kas mēs esam, un visam, par ko mēs kļūsim, un tā ir jāaizsargā pāri visam.

Machine Translated by Google

“Sociālisma” skaidrojums nacionālsociālisma ietvaros – kā tas atšķiras no marksistiskā sociālisma.

Sociālisms nacionālsociālismā nozīmē, ka katrs lēmums vai darbība ir visas rases (un līdz ar to arī nācijas) kolektīvajās interesēs.

Mēs esam rasu grupa, un mums jāpieņem lēmumi, kas nāk par labu un virza mūsu rasi kopumā. Šī ētika kultūras, juridiskā un politiskā ziņā izriet no valdības.

Katram indivīdam ir pienākums ikdienas dzīvē izdarīt sociāli atbildīgas izvēles un rīkoties, kas uzlabo mūsu rasi.

Uzņēmumiem un rūpniecībai savā darbībā ir jārīkojas rases interesēs, t. i., nedrīkst saindēt mūsu cilvēkus, nedrīkst būt neētisku nozaru, kas kaitē vai bojā mūsu rasi.

Valdībai vienmēr ir jāizvērtē un jāievieš politika, skatoties caur bināro prizmu: vai kaut kas ir labs rasei vai slikts? Vai tas mūs kā kolektīvu tautu virza uz priekšu vai kavē?

Hitleriskajam sociālismam nav nekāda sakara ar marksistiski sociālistisko praksi atņemt privātīpašumu indivīdiem, nedz arī ar strādnieku sacelšanos pret rūpniecību un zemes īpašniekiem, nedz arī ar fantāzijas egalitāru sabiedrību, kurā "visi ir vienlīdzīgi".

Nacionālsociālisms respektē indivīdu, zinot, ka rases ģēnijs un radošums rodas kā indivīds – paceļoties no mūsu kolektīvās asinsrites.

Brīvais tirgus tiek respektēts un tam ļauj plaukt, ja vien nozares ir pozitīvas rasei (un līdz ar to arī tautai).

Visam jābūt vērstam uz mūsu cilvēku atbalstīšanu.

Machine Translated by Google

Dabas likums

Dabas likums ir mūžīgs, nemainīgs pašas dabas likums, principi, kas pārvalda visu dzīvi, ja tā ir brīva no meliem, kropļojumiem, ideoloģijas vai graušanas.

Dabas likums nosaka, ka spēks gūst virsroku pār vājumu, spējīgie paceļas pār nespējīgajiem, un hierarhija ir raksturīga katrai dzīvai sistēmai.
Hierarhijas ir visu būtņu dabiskā kārtība. Spēcīgākais līderis, piemērotākais izdzīvo, talantīgākais rada, un rase virzās uz priekšu, izmantojot šo dabisko atlasi.

Katrs organisms dabā vienmēr cīnās par savu izdzīvošanu un vairošanos.
Daba neatalgo vienlīdzību, tā atalgo spējas, pūles un pielāgošanos. Rase, kas nepakļaujas šiem likumiem, vājinās un iet bojā.

Nacionālsociālisms apgalvo, ka dabas likumi ir visas patiesās kārtības pamats.
Mēs neizdomājam šos principus. Mēs tos saprotam un ievērojam.

Mūsu tauta ir pakļauta tiem pašiem dabas likumiem kā jebkura cita dzīva būtne: stiprais vada vājo, spējīgais vairojas, spējīgais vada. Tā nav nežēlība; tas ir pats dzīvesveids. Kad mēs saskaņojamies ar dabas likumiem, mūsu rase kļūst stiprāka un veselīgāka.

Mēs noraidām liberālismu, kas uzspiež mākslīgu vienlīdzību tur, kur tās nav, un soda spēku, lai atbalstītu vājumu.

Mēs pašlaik atrodamies sistēmā, kas iemieso pilnīgu dabas apvērsumu. Liberālisma beigu stadijā tiek mēģināts apgalvot, ka vīrietis var būt sieviete. Mūsu politiķos mēs redzam, ka mūs "vada" vājuma un gļēvulības cilvēki.

Šī sistēma nav ilgtspējīga un ir pretrunā ar dabu. Jūs nevarat sacelties pret dabu, jo daba galu galā labo sacelšanos.

Machine Translated by Google

Klases vienotība pret klases dalīšanu

Vēl viens veids, kā nacionālsociālisms atšķiras no marksisma, ir klases vienotības pretstatījums klases šķelšanai.

Nacionālsociālisms aicina uz pilnīgu šķiru vienotību visā sabiedrībā. Šķirās nav nekā slikta. Vienmēr būs bagāti cilvēki, vidusšķira, aristokrāti utt. Šķiras sabiedrībā ir neizbēgamas un ir dabiskas kārtības rezultāts.

Tiem, kas strādā viscītīgāk un kuriem piemīt dabiskas dotības, intelekts un spējas, labākajiem no mūsu rases, vajadzētu sasniegt virsotni veselīgā, uz nopelniem balstītā sabiedrībā.

Klasu harmonizēšana vienotā veidā, ko vieno kopīgas asinis, ir vitāli svarīga, jo mēs visi esam kopīga tauta (rase), un karot savā starpā ir postoši tautai.

Mums visiem jābūt vienotiem, pastāvīgi strādājot pie kopīga mērķa – mūsu tautas kā rasu kolektīva attīstības.

Marksisms apzināti cenšas kūdīt uz to, ko viņš sauc par "šķiru karu", kas ir šķeļošs un pilnībā nonāvē rases vienu pret otru, graujot nācijas vienotību un saliedētību.

Sašķelta māja nevar pastāvēt. Nacionālsociālisma apstākļos jebkādi mēģinājumi sagraut rasu vienotību, piemēram, marksistiska šķiru šķelšana, pamatoti tiek uzskatīti par nācijas graušanu.

Machine Translated by Google

Kāpēc nacionālsociālisms noraida kapitālismu

Kapitālisms ir naudas pielūgšana pāri visam. Tas notiek uz rases, mūsu veselības un nākotnes rēķina.

Nacionālsociālisma apstākļos, kā jau esam pieminējuši, ekonomika pastāv, lai kalpotu tautai, nevis otrādi. Bagātībai, ražošanai un tirdzniecībai ir jāveicina rasu kolektīvs. Jebkura ekonomiskā sistēma, kas peļņu liek augstāk par tautas labklājību, ir naidīga pret mūsu eksistenci.

Kapitālisms uzskata cilvēkus par precēm un valstis par tirgiem, un abus uzskata par gataviem un pieejamiem ekspluatācijai. Tas pieprasa nebeidzamu izaugsmi, atvērtas robežas lētam darbaspēkam un noved pie ārzemnieku ievešanas, lai pazeminātu algas un dzīves līmeni. Tas pārvērš zemi spekulatīvos aktīvos, izspiežot mūsu pašu iedzīvotājus no mājām un ģimenēm. Tas atalgo bezsakņu starptautisko finansējumu, vienlaikus atņemot spēkus. tauta.

Kad nauda kļūst par augstāko mērķi, sacensības kļūst lieki iztērējamas.
Kapitālistiem viss pārējais ir sekundārs, salīdzinot ar lielākas naudas pelnīšanu.

Kapitālisms sola brīvību, bet noved mūs parādu verdzībā un demogrāfiskajā aizvietošanā. Tā ir bezgalīga patēriņa sistēma uz mūsu rases nākotnes rēķina. Nacionālsociālisms rasi nostāda augstāk par visu pārējo. nauda.

Nācija, kas pielūdz zeltu asiņu vietā, mirs.

Machine Translated by Google

Augļošana

Augļošana ir naudas aizdošana ar procentiem, īpaši ar pārmērīgām likmēm, lai aizdevējs gūtu peļņu no aizņēmēja darba, pats neveicot produktīvu darbu.

Nacionālsociālisms noraida augļošanu kā principiāli parazītisku un indīgu spēku. Tas ļauj neproduktīvajiem kļūt bagātiem uz produktīvo darba rēķina, pārvēršot naudu par ieroci, kas atņem bagātību tautai, nevis kalpo tai.

Augļošanas apstākļos parāds kļūst par verdzības veidu. Aizņēmējam ir jāstrādā bezgalīgi, lai tikai samaksātu procentus, savukārt aizdevējs neriskē ne ar ko un gūst bezgalīgu peļņu. Tas apgriež dabas likumu: spēcīgie un produktīvie tiek atņemti, lai bagātinātu neproduktīvos. Tas rada finanšu spekulantu klasi, kas kontrolē valstis ar parādu, nevis godīgas ražošanas vai kalpošanas palīdzību.

sacīkstes.

Augļošana pēc savas būtības arī uzkrāj procentus. Jo lielāks parāds, jo lielāki aug procenti un tie uzkrājas, galu galā kļūstot par pašpiepildošu nāves spriedumu tautai, jo parāds nepārtraukti pieaug.

Augļošana ir liberāli kapitālistiskās sistēmas dzīvības spēks. Centrālās bankas drukā naudu no nekā, devalvē valūtu inflācijas ceļā un apgrūtina jaunatni un nākamās paaudzes ar neatmaksājamiem parādiem, vienlaikus viena un tā pati finanšu klase gūst peļņu no katra darījuma. Tā ir ekonomiskā cīņa pret tautu.

Turpretī nacionālsociālisms pieprasa, lai nauda un kredīts kalpotu rasei un tautai. Saskaņā ar nacionālsociālismu banku darbība ir pakārtota valstij un rasei.

Aizdevumu procenti tiek stingri ierobežoti vai aizstāti ar sistēmām, kas atalgo reālu vērtības radīšanu, nevis parazītisku ieguvi. Vācu NSDAP to demonstrēja, salaužot starptautisko finanšu varu un virzot kredītus uz nacionālo atdzimšanu un autarhiju.

Nacionālsociālisms piesaka karu šai parazītisko aizdevumu sistēmai. Mēs noraidām augļošanas indi un aizstājam to ar ekonomiku, kas kalpo mūsu tautas mūžīgai attīstībai.

Augļošana ir zādzība ar citu nosaukumu. Mēs to izskaudīsim.

Machine Translated by Google

Finanšu spekulācijas

Spekulācija ir tādu aktīvu kā akciju, zemes, mājokļu un preču pirkšanas prakse nevis ražošanai vai produktīvai izmantošanai, bet gan tikai tāpēc, lai vēlāk pārdotu par augstāku cenu par neiegūtu peļņu.

Šis process nekādā veidā neveicina nācijas attīstību vai attīstību, un netiek radīts vai sniegts neviens produkts vai pakalpojums.

Nacionālsociālisms noraida spekulācijas kā indīgu, parazītisku spēku, kas iznīcina veselīgas ekonomikas un kaitē rasei.

Tā vietā, lai celtu rūpnīcas, audzētu pārtiku vai nodrošinātu mājokļus ģimenēm, kapitāls dzenas pēc ātras finansiālas peļņas. Spekulants maz riskē un neveic reālu darbu, bet gan iegūst milzīgu bagātību no cenu svārstībām, ko izraisa ažiotāža, bailes vai tirgus manipulācijas. Spekulācija arī apgriež dabas likumus otrādi: tā atalgo viltīgo parazītu, nevis tos, kas... radīt.

Spekulācijas par mājokļiem mūsdienās Austrālijā ir vēl postošākas. Investori uzskata mājas par aktīviem, ko pārdot peļņas gūšanai, tādējādi paaugstinot cenas krietni virs tā, ko jaunās baltās ģimenes var atļauties. Tas aizkavē laulības, pazemina dzimstību un piespiež mūsu cilvēkus milzīgos parādos vai īrēt mājokļus uz mūžu, kā rezultātā notiek demogrāfiska pašnāvība.

Zemei un mājokļiem vajadzētu kalpot rasei kā stabilām mājām ģimenēm, nevis spekulatīvai bagātības izsaimniekošanai.

Vācu Nacionālsociālistiskā partija (NSDAP) pieprasīja zemes spekulāciju un citu neiegūto ienākumu veidu atcelšanu. NSDAP stingri regulēja biržas, ierobežoja spekulatīvu tirdzniecību un virzīja kapitālu uz produktīvu autarhiju un pārapbruņošanos. Viņi saprata, ka spekulācijas destabilizē valsti un bagātina bezsakņu finanses uz tautas rēķina.

Nacionālsociālisms pieprasa, lai visa ekonomiskā darbība kalpotu rasu kopienai.
Aktīvi ir jāizmanto produktīvi — ģimeņu mājokļu nodrošināšanai, būvniecības nozarei vai pārtikas un enerģijas nodrošināšanai, nevis jāspēlē ar azartspēlēm finansiāla labuma gūšanas nolūkā.

Mēs noraidām šo nenopelnītās bagātības sistēmu. Mājokļi un zeme ir paredzēti dzīvošanai un rases celtniecībai, nevis peļņas gūšanai. Investīcijām ir jākalpo tautai, ieguldot produktīvā rūpniecībā.

Nacionālsociālisma ietvaros mēs aizliegtu spekulācijas un novirzītu kapitālu mūsu tautas mūžīgai attīstībai.

Machine Translated by Google

Arodbiedrību jautājums

Arodbiedrības ir darbinieku organizācijas, kas kolektīvi risina sarunas ar darba devējiem par algām, darba apstākļiem un strīdiem, izmantojot streikus, darba laika palēninājumus un rūpnieciskas darbības.

Nacionālsociālisms noraida arodbiedrības to liberālajā un marksistiskajā izpratnē. Tās būtībā ir komunistiskas institūcijas, kuru mērķis ir destabilizēt sabiedrību, institucionalizējot šķiru cīņu.

Arodbiedrības sašķeļ tautu naidīgās nometnēs. Strādnieki tiek nostādīti pret darba devējiem. Arodbiedrības veicina aizvainojumu, sabotāžu un nemierus, kas kalpo starptautiskiem graujošiem spēkiem, nevis rasu kopienai.

Viņu streiki kropļo ražošanu, kaitē rasei un veicina marksistiskus mērķus vājināt valsti, lai tā varētu pārņemt varu komunistiskajā vidē.

Nacionālsociālisms apgalvo, ka darbaspēkam ir jābūt pārstāvētam, bet ar valsts institūcijas starpniecību. Strādnieki un darba devēji visi ir no vienām asinīm un nekad nav ienaidnieki.

Vācijas Darba fronte (DAF) aizstāja šķeļošās arodbiedrības ar vienu valsts vadītu struktūru, kas novērsa šķiru konfliktus, apvienoja visus strādājošos vāciešus un virzīja centienus kopīgu nacionālu mērķu sasniegšanai.

DAF nodrošināja labklājību, izglītību (gan darba devējiem, gan darbiniekiem), brīvā laika pavadīšanu ar nosaukumu "Spēks caur prieku" (brīvdienas) un garantēja taisnīgus darba apstākļus darbiniekiem. To uzraudzīja un īstenoja valsts, bez nepieciešamības pēc postošiem streikiem, sabotāžas un šķelšanas.

Visas sūdzības izskatīja valsts. Valsts rūpējas par visas rases labklājību, tāpēc tai var uzticēt strīdu izšķiršanu un pareizu lēmumu pieņemšanu, lai līdzsvarotu produktivitāti, taisnīgumu un darbinieku veselību.

No "Mein Kampf": "Nacionālsociālistiskā arodbiedrība nav organizācija šķiru cīņai, bet gan organizācija visu to ražošanas spēku aizsardzībai, kurus vieno vienas asinis... Nacionālsociālistiskās arodbiedrības uzdevums būs izglītot savus biedrus nacionālās kopienas izpratnē un sagatavot viņus gaidāmajai cīņai par nācijas pastāvēšanu."

Nacionālsociālisms pieprasa pilnīgu rasu vienotību ražošanā. Mēs noraidām jebkādu šķiru šķelšanas vai graušanas instrumentu. Strādnieki ir aizsargāti un cieņpilni kā daļa no rasu kopienas, un viņus nekad nedrīkst izmantot kā ieroci pret savu tautu.

Machine Translated by Google

Vadība kā kalpošana rasei

Nacionālsociālisma apstākļos līderis ir labākais rasē. Viņš vada kalpošanas un pienākuma vadīts pret rasi. Viņa pienākums ir virzīt mūsu tautu uz priekšu un nodrošināt mūsu rases izdzīvošanu.

Vadītājs ir talantīgs indivīds, kas ceļas no mūsu kopējā asins baseina, spēcīgākais raksturā, gribasspēkā, intelektā un lojalitātē. Viņš neapšaubāmi pierāda sevi ar cīņu, spējām un laika gaitā veltītu uzticību rasei. Viņš ir tautas gribas iemiesojums.

Nacionālsociālisti noraida demokrātijai raksturīgos vājumus un trūkumus: masu varu un komitejas, kurās atbildība un pārskatatbildība tiek atšķaidīta un apmulsināta parlamentārās sistēmas, kas ir pilna ar pļāpātājiem un kompromisu meklētājiem, dēļ.

NS līderis nes pilnu atbildību par panākumiem un neveiksmēm. Hitlers teica: "Autoritāte plūst uz leju, atbildība uz augšu." Līderis ir pilnībā atbildīgs tautas priekšā par katru iznākumu.

Mūsu rasei ir nepieciešams spēcīgs līderis, kas virza mūsu tautu uz priekšu, pretējā gadījumā mēs degradējamies un ieslīgstam vājumā un pagrimumā.

Machine Translated by Google

Valsts kalpo rasei

Mēs esam runājuši par to, kā vadītājs ir rases kalps un vada rasi uz mūžīgu augšupeju un labklājību. Pēc tā paša principa arī pati valsts (valdība) ir rases kalps.

Nacionālsociālisma apstākļos valsts nav tautas pavēlniece. Tā pastāv tikai vienam mērķim: aizsargāt, saglabāt un attīstīt dzīvo rasu kopienu, kuru tā pārvalda un vada.

Valsts ir organizēts tautas gribas instruments. Vadības principa vadīta, vara plūst uz leju, bet atbildība plūst uz augšu. Valsts ir atbildīga par mūsu tautas attīstību. Katrs lēmums, katrs likums, katra darbība tiek apsvērta, izmantojot vienu un to pašu NS bināro sistēmu: vai tas kalpo mūsu asinīm, stiprina mūsu tautu un nodrošina mūsu mūžīgo nākotni, vai arī tas kaitē rasei?

Valsts aizstāv mūsu robežas pret iebrukumiem. Tā sargā mūsu asinis ar politiku, kas veicina veselīgas ģimenes un kopienas. Tā virza ekonomiku uz pašpietiekamību un novērš ārvalstu kapitāla ekspluatācijas iespēju. Vissvarīgākais ir tas, ka valsts sagrauj jebkuru spēku, ārvalstu vai vietējo, kas cenšas sašķelt mūsu vienotību.

Nacionālsociālisti noraida liberālo valsti, kas uzskata nāciju par bezrobežu tirgu, kas atvērts visiem, ļaujot ieplūst svešzemniekiem un bezsakņu kapitālam iztukšot mūsu spēkus un resursus. Nacionālsociālisma apstākļos valsts ir gan mūsu tautas aizstāve, gan tās virzītāja.

Hitlers savā darbā “Mana cīņa” teica:

“Valsts ir līdzeklis mērķa sasniegšanai. Tās mērķis ir fiziski un psihiski viendabīgu dzīvo būtņu kopienas saglabāšana un attīstība. Šī saglabāšana pati par sevi ir galvenais mērķis.”

Valsts kalpo rasei, tās attīstībai un saglabāšanai.
Nekas cits, vai arī tam nav tiesību pastāvēt.

Machine Translated by Google

Ekonomiskā autarhija: tautas pašpietiekamība

Ekonomiskā autarhija ir apzināta nacionālās pašpietiekamības un ekonomiskās neatkarības politika. Tā nozīmē, ka rasu kopiena ražo pārtiku, enerģiju, izejvielas un rūpniecības preces, kas ir būtiskas tās izdzīvošanai un attīstībai, vienlaikus samazinot vai ideālā gadījumā novēršot atkarību no ārējās tirdzniecības un starptautiskajām finansēm/globālisma.

Nacionālsociālisms apstiprina autarkiju kā rasu suverenitātes pamatelementu. Ekonomika pastāv tikai tāpēc, lai kalpotu tautai, nevis lai bagātinātu sakņu nesakņotus kapitālistus vai padarītu mūs neaizsargātus pret ārvalstu varām.

Autarkija nodrošina, ka mūsu tautu nevar badināt, sodīt vai šantažēt, piespiežot to pakļauties. Tā aizsargā rasi no starptautiskās augļošanas un spekulācijām, kas kaitē mūsu tautai. Pakļaujot ražošanu mūsu tautai, mēs veidojam nacionālo noturību, pielāgojamies dabas likumiem (spēcīgas rases pilnībā sevi uztur) un gatavojamies jebkādām turpmākām cīņām.

Liberālais kapitālisms ir pretējs; tas pielūdz savstarpējo atkarību un globālismu. Atvērtas robežas mūs pārpludina ar lētu darbaspēku, ārzemju parādi paverdzina paaudzes, un imports mūs atstāj naidīgu piegādātāju žēlastībā. Rezultātā nācija ir reducēta līdz ekonomiskajai zonai, vāja un ekspluatējama.

Autarkija ne vienmēr ir “vieglākais” variants, taču tā ir būtiska, tā prasa disciplīnu, inovācijas un dažreiz pat upurus. Tas ir vienīgais ceļš uz patiesu neatkarību. Rase, kas kontrolē savu ražošanu, kontrolē savu likteni.

Kā teica Ādolfs Hitlers: "Ir tikai vienas intereses, un tās ir nācijas intereses, un tikai viens viedoklis, proti, Vācija ir jāpanāk politiski un ekonomiski pašpietiekamības stāvoklī... Īsāk sakot, es uzskatu par nepieciešamu sasniegt 100% pašpietiekamību visās tajās jomās, kur tas ir iespējams."

Nacionālsociālisms noraida atkarību no jebkādiem ārējiem spēkiem un pieprasa pašpietiekamību, lai mūsu tauta varētu mūžīgi pacelties, brīva no starptautiskās sistēmas tvēriena.

Machine Translated by Google

Ģimene ir nācijas pamatakmens

Ģimene ir nācijas pamatakmens. Tā ir mūsu tautas mazākā, dabiskākā vienība. Tā ir šūpulis, kurā rase dzimst, tiek lolota un nodota tālāk.

Katrs mūsu rases ģēnijs, katrs vadītājs, katrs radītājs, mākslinieks, katrs spēcīgs vīrietis vai sieviete, kas virza mūsu tautu uz priekšu, rodas no ģimenes.
Nukleārā ģimene ir vieta, kur tiek turpinātas asinis, tiek ieaudzinātas vērtības un kur pirmo reizi tiek apgūta lojalitāte kolektīvam.

Stipra ģimene dzemdē spēcīgus bērnus. Stipri bērni izaug, lai veidotu stipru nāciju. Vāja vai salauzta ģimene vājina visu rasu kopienu.

Nacionālsociālisms apliecina ģimeni kā visa pamatu. Tas godina mātes lomu kā augstāko aicinājumu, dzemdējot un audzinot veselīgus baltos bērnus. Tas aizsargā ģimeni no deģenerācijas, no ekonomiska spiediena, kas aizkavē vai neļauj piedzimt bērniem, un no ideoloģijām, kas grauj vīrieša un sievietes dabiskās lomas.

Marksisms un liberālisms cenšas vājināt un iznīcināt ģimeni kā graušanas līdzekli, lai sarautu rasu saites, kas mūs vieno kā kolektīvu, un ļautu ekspluatēt mūsu tautu.

Valsts kā rases kalponei ir pienākums atbalstīt un dot iespēju ģimenēm attīstīties ar politiku, kas mūsu tautai padara iespējamu laulību, bērnu audzināšanu un mājokļa īpašumtiesības.

Ādolfs Hitlers teica: "Ģimene ir nācijas kodols"

Nācija, kas atstāj novārtā savas ģimenes, sabrūk no pašiem pamatiem. Ar katru ģimeni slēpjas mūsu rases nākotne.

Machine Translated by Google

Mūžīgā debesbraukšana: Nākošais cilvēks

Nacionālsociālisms nav tikai par mūsu rases izdzīvošanu, bet gan par pacēlumu un mūžīgu tieksmi pacelties un virzīt mūsu tautu uz augstāku esības un eksistences stāvokli.

Baltajiem eiropiešiem piemīt iedzimta, dabiska tieksme pastāvīgi ieviest jauninājumus, pilnveidoties un attīstīties. Mūsu tauta pagātnē ir sasniegusi gandrīz neiespējamo un neaptveramo. Baltā izcilība ir nodrošinājusi pasaulei neskaitāmus jauninājumus un izgudrojumus. Nacionālsociālisms to ir nostiprinājis.
mūsu tautas ģenētiskās iezīmes iekļaušanu politiskajā doktrīnā.

Viss, ko mēs darām uz šīs zemes un ko mēs ieguldām, ir domāts tiem, kas nāks pēc mums – nākamajam cilvēkam. Šī filozofija par sabiedrības un mūsu asiņu virzīšanu augšupejošā virzienā ir neatņemama nacionālsociālisma un veselīgu sabiedrību sastāvdaļa.

Katrai mūsu tautas paaudzei vajadzētu balstīties uz iepriekšējās paaudzes sasniegumiem un virzīt mūsu tautu un valsti uz priekšu. Stagnācija vai lejupslīde nav pieņemama.

Liberālisma apstākļos mēs esam liecinieki tam, kā katra paaudze pēc "baby boomers" paaudzes ir piedzīvojusi lejupslīdi, zemāku izglītību, mazākas spējas un spējas, kā arī satraucošas ekonomiskās grūtības un likstas. Tas ir pretēji tam, ka sabiedrība tiek veidota nākotnes cilvēkam, tā vietā izvēloties bagātināt vienu paaudzi uz visu pārējo rēķina.

Nacionālsociālisms pieprasa mūžīgu augšupeju. Nākamajam cilvēkam jābūt stiprākam par mums tagad, spējīgākam, radošākam un gudrākam. Mūsu pienākums ir viņu radīt.

Machine Translated by Google

Ceļš uz priekšu: nacionālsociālisms Austrālijā un Visā pasaulē

Nacionālsociālistiem jācenšas kolektivizēt un organizēties pēc iespējas efektīvāk un disciplinētāk.

Ideoloģiskā bāze un izglītības fāze ir viena lieta, bet tai dabiski jāpāriet uz praktisku un reālās pasaules organizēšanos. Nacionālsociālistiem vajadzētu centralizēties ap līderiem, kas hierarhiskā un meritokrātiskā veidā pārstāv mūsu rases labākos pārstāvjus. Viņiem vajadzētu izmantot visus organizēšanās līdzekļus, kas viņiem ir pieejami viņu valstīs.

Mūsu kustībai augot un sistēmai pastiprinot ierobežojumus, nacionālsociālistiem ir jābūt pielāgojamiem, daudzpusīgiem, taktiskiem un inteliģentiem savā organizēšanās veidā, lai panāktu maksimālu efektivitāti, vienlaikus nedodot sistēmai iespēju ieslodzīt aktīvistus.

Ir pieejami daudzi modeļi. Prasmīgiem nacionālsociālistiskajiem organizatoriem vajadzētu izmantot tos visus. Aktīvisms, ielu demonstrācijas un "cilšu un apmācību" aktīvie klubi ideālā gadījumā būtu jāintegrē vienā saliedētā struktūrā.
struktūra.

Tie, kas dzīvo valstīs ar stingrākiem ierobežojumiem, var īstenot NS parlamentārismu, ja nav pieejami citi organizēšanās līdzekļi.

Izvairieties no visiem, kas mudina uz vardarbību vai iesaka to darīt. Nekavējoties atbrīvojiet šīs personas no savas apkārtnes.

Vissvarīgākais nav konkrētais modelis, pat ja daži ir efektīvāki par citiem.

Vissvarīgākais ir tas, ka nacionālsociālistiskā organizēšanās un centralizācija patiešām notiek. Mūsu pasaules uzskats pieprasa vīriešu avangardu, kas organizējas, lai īstenotu mūsu politisko ideoloģiju.

Mūsu laiks ir tagad. Nākotne pieder tiem, kas iegulda darbu — tiem, kas saglabā apņēmību, drosmi un nelokāmu gribu un uzticību mūsu kustībai.